

АНДРЕЯ ИЛИЕВ
МАРКО ТОТЕВ ПО ПЕТИТЕ
НА ЩАСТИЕТО

chitanka.info

... Все малко ми оставаше, и все не го стигах това птиче — щастието. Не върви, ей! Докато един приятел с голяма гуша и пет уискита на моя сметка в нея не ме отвори: „Ако искаш да преживяваш, работи; ако искаш да живееш — измисли нещо друго“. Но какво — не ми казва. И аз започнах да пробвам. Отидох до Турция и накупих маратонки. От трийсет чифта, двадесет и девет ми конфискуваха на митницата. Трийсетият го продадох на битака, но по-добре да не бях го показвал. След два дни той, който го взе, такъв бой ми хвърли с него, че... Абе, като ги обуеш, се късат, пък като те млатят с тях, нищо им няма! Взех магазин под наем — таванът му срути се тъкмо, когато го напълних с кристални полилеи и електрически крушки... Теглих пак заем и отворих зала с „едноръки бандити“. Още на втората вечер дойдоха „двуруъки“ и ги изпомляха с бухалките...

Рекох си: Марко, затвор те чака, то е ясно, ами я вземи отренирай въпроса в „Биг брадър“. И там, братко, стана чудото! Спечелих го, бе! С част от парите си пуснах 999 фиша от тотото. Паднаха ми се шестиците и от трите тегления. Обрах джакпота, ха-ха! Тройките бяха повече от циганите във Факултето. Седем дни ядох и пих. На осмия, още къркютук, налетях на продавач на лотарийни билети. Изкупих му ги всичките. И късмет: апартамент в София и колите до една!

Пак ядене и поркане — тоя път дванайсет дни. Отбих се да пия едно кафе на тринайсетия — там пък попълвали „Еврофутбол“. Пуснах си едно фишче — няма да повярваш! — и ги оскубах като болни юрдечки!

И тогава тръгнах по бинго-залите. Всяка вечер де хиляда, де две хиляди... Додето започнаха да затварят още като ме видят, че се задавам.

Рекох си: стига дърпа куйрука на късмета. С парите, които имах, можех да купя М-тел. И поне един етаж от НДК. Но пък не ми се работи — сметки, документи, офиси, секретарки... Мани, мани!

Реших да си наема икономист. Оня авер пак ми шепне на ушето: чужденец! Намерих италианец. Назначих го с една тълста заплатка. На третия ден обаче той воден пъдпъдък идва и ми хленчи:

— Ако изпълня всички постановления, наредби и закони, трябва да платя два пъти повече пари, отколкото изкарваме.

Назначих поляк. Издържа седмица — демек има си човекът социалистическа закалка. И си отиде.

Искам-не искам — сложих едно българче. Препоръчаха ми го като честно — започнало работа при мистър Десет процента, после давало акъл на оня, Вальо Топлото. И произхождало от варненски фараонски род. „Откъде във Варна египтяни?...“ — почудих се аз. Имало, имало... Сега не мога да го изгоня. Дялове, туй-онуй... И фирмата, и парите вече не са мои, а негови.

Е, пак почвам отначало. Дано са ме забравили в бинго-залите...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.